

ki smo jih dobili, po katerih se med in mleko cedi, v katerih pa ti gospodje gospodarijo, nam pa mesec v vodi kažejo, katerega itak na nebu vidimo in nas kmete in sploh Slovence brijejo.

S pozdravom vaš P. S.

Nesreča. Ogljenčev kisik, ki se razvija pri novem vinu, je umoril te dni pri Sv. Juriju ob Pesnici viničarico Reiter. Njen mož je šel v klet pogledat k moštu, a ogljenčev kisik ga je omamil, da je obležal v kleti. Žena ga je šla iskat, ker ga predolgo ni bilo nazaj; ko pa je prišla v klet, jo je kisik zadušil, da je obležala mrtva. Došli ljudje so pa moža rešili še živega iz kleti.

Otrok zgorel. V Draženbergu pri Sv. Ani na Krembergu se je nekemu šestletnemu otroku, sedečemu pri ognju, vžgala obleka, in kmalu je bil ves v plamenu. Mati je šla medtem po vodo k studencu. Otrok je umrl vsled hudih opeklin.

Genjene naše dopisovalce uljudno prosimo, da nam svoje dopise pošljejo vselej do torka pred izdajo lista, ker pozneje došle zamoremo še le za drugo številko porabiti.

Zunanje novice.

Z glavo pod pazduho je prišel na policijsko stražo v Parizu neki mož Marcell Nonneville, toda glava pod pazduho je bila iz lepenke (popendekla) grlo pa je bilo rudeče pobarvano. Na svojem grlu je imel enako barvo. Komisarju pa je pripovedoval, da ga je povozil voz ter mu odbil glavo. Komisar je hotel blaznika pomiriti ter mu je prijateljsko svetoval, naj gre k zdravniku ter si pusti odbito glavo nastaviti na svojo truplo. „Pač bi bil norc“, je dejal mož z glavo pod pazduho, „to bom raje hodil brez glave, vsaj me ne

hrbet čisto zravnal, za kar bi mu moral prav za prav še hvaležen biti.

Če bode Peter zopet kakšno tako naštimal, da se bo splačalo prijeti za pero, bode Vam dragi bralci, to hitro naznanil Vaš udani Vošči-ga.

Kmet in konzumni direktor pred sodnijo.

Bilo je v nekem malem trgu na Kranjskem, kjer že ima skoro vsak kaplan svojo konzumno društvo. Tudi v tem trgu ga ni manjkalo, zakaj le neki, saj ima mladi duhovni gospod dosti časa za špeh rezati, dekletam tihelce in furtohe primerjati, sklobudrano vino točiti itd. V to konzumno društvo je prinesel ubog kmetič 10 kil masla na prodaj. Prvi komi, ki je poštenega kmeta prav dobro poznal, je maslo kar vzel, ker mu je povedal, da je dobro zvagano. Kaplan pa tega ni pustil in je zapovedal, da se mora maslo zvagati. Pri vaganju so pa našli, da ima maslo komaj 9 kil. Zato so kmeta zavoljo goljufije sodniji naznanili. On je sicer vse svetnike na pomoč klical, a to

bo kdaj bolela, zobje pa tudi ne.“ Moža so slednjič vtaknili v blaznico.

Zamena žen. Iz Lutona dohaja čudna vest, da sta si ondi zamenjala dva prijatelja svoji ženi ter sta z mešetarijo docela zadovoljna. Enako se je baje dogodilo na Ruskem. Neki mlad kmetič je zamenjal svojo mlado, lepo ženko za starejšo ženko svojega sosedu, toda s tem pogojem, da vzame obenem v hišo tudi taščo. Po kratkem času pa je prišel ta kmetič ves zmučen k prvemu, ter ga prosil, naj se pogodba razveljavi, ker je baje hudič v primeri s taščo še prav pohlevna stvarica. Toda prvi kmetič jo je že dovolj poznal ter se je zadovoljil raje s starejšim babšetom le da se reši tašče.

Maček dedič. V Amiensu je umrla bogata vdova ter je svoje premoženje oporočila „svojemu dragemu“ mačku, ki ga je imenovala Cadet Roussel. Oporočeno je bilo 300 frankov na leto za njegovo hrano, 100 frankov za zdravnika, ki je imel vdovinega „srčka“ oskrbovati v bolezni, 100 frankov za zdravila in šele po mačkovi smrti naj vse podeduje otroška mestna bolnica. Toda francoska postava ne pripozna, da smejo podedovati tudi živali. Živinozdravnik tedaj zaman čaka na svojo plačo, otroška bolnica ne mora podedovati, ker še maček živi, in ako se ta presneta zadeva ne bo kmalu rešila ugodno, bo moral uboga para maček-dedič poginiti od lakote.

Preveč blagoslova. Gospa Ormsboyova v Chicagu je rodila te dni četverke in sicer tri fantičke in eno dekletce. Otroci so majhni, vendar popolnoma razviti. Gospa O. je rodila prej dvakrat dvojčke, enkrat pa trojčke. Troje otrok je rodila posamezno tako da ima tekom 9 let 15 gnezdačev v rodbinskem gnezdecu. Oče je baje nevoljen nad tolikim blagoslovom.

Dolar za poljub. Porotniki v Sheloygonu v Ohio so prisodili gospodični Bouskoni 500 dolarjev, katere

mu ni nič pomagalo, moral je pred sodnika. Začelo se je izpraševanje. „Je to maslo vašo?“ vpraša sodnik. „Koliko pa ste rekli, da ga je?“ vpraša dalje. Obtoženec pove, da 10 kil. Sodnik se zdaj obregne: „Toraj, vi ste hoteli goljufati, ker maslo še poštenih 9 kil nima! Ali ni to nesramna goljufija?“ — „Jaz sem mislil, da ga je pošteno 10 kil; čé sem se pa pri vagi zmotil, nisem jaz tega kriv,“ opravičuje se kmet. „No, kako pa bi bilo to mogoče?“ vpraša zopet sodnik. — „Vidite, častiti gospod, to je bilo tako: „Jaz imam doma dobro vago, še le lani sem jo kupil, pa gviht so mi otroci nekam spravili. Da bi me v konzumû ne mogli goljufati, sem tam kupil 5 kil soli, 3 kile rajža in svoji stari za jutrajnji god 1 kilo kofeja in 1 kilo cukra. Vse te reči s papirjem vred sem namesto gvihta na vago djal, in moje maslo je še malo več vagalo. Če hočete vam vse kupljene reči sem prinesem, ker jih še nisem načel. — Lahko si mislite, kako sta načelnik konzumnega društva t. j. kaplan in prvi komi pri teh kmetovih besedah nos pobesila. Sodnijski pisar je potem okoli pravil, da sta z gerihta s pol klaftre dolgim nosom odšla. Ni vse zlato kar se sveti.